

Dosarul nr. 2r-483/19

Prima instanță : Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. C. Valah)
Instanța de apel : Curtea de Apel Chișinău (jud. : N. Budăi, L. Pruteanu, I. Muruianu)

DECIZIE

4 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nina Vascan
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de Vasilachi Valentin, reprezentat de avocatul Chiriac Nicolae,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Grișanina Zinovia împotriva lui Vasilachii Valentin privind încasarea prejudiciului material și moral, obligarea schimbării țevii de canalizare,

împotriva încheierii din 18 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea lui Vasilachi Valentin privind repunerea în termenul de declarare a apelului și s-a restituit apelul ca depus în afara termenului legal, iar instanța de apel a refuzat repunerea în termen,

c o n s t a t ă :

La 26 noiembrie 2014, Grișanina Zinovia s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasilachii Valentin solicitând încasarea sumei de 10490 lei încasarea prejudiciului material și moral, obligarea schimbării țevii de canalizare.

Prin hotărârea din 29 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani cererea de chemare în judecată depusă de Grișanina Zinovia, s-a admis parțial.

S-a încasat de la Vasilachii Valentin în beneficiul lui Grișanina Zinovia suma de 19476,22 lei cu titlu de prejudiciu material, 5000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, în total suma de 24 476,22 lei.

În rest acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

S-a încasat de la Vasilachii Valentin în beneficiul statului suma de 684,28 lei cu titlu de cheltuieli de plata taxei de stat.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe la 15 martie 2019, Vasilachii Valentin a declarat apel, solicitând repunerea în termenul de declarare a apelului, admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei încheieri de scoatere a cererii de pe rol.

Prin încheierea din 18 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea lui Vasilachii Valentin de repunere în termen de declarare a apelului și s-a restituit

apelul declarat din motiv că a fost depus în afara termenului legal, iar instanța de apel a refuzat repunerea în termen.

La 27 iunie 2019, Vasilachi Valentin, reprezentat de avocatul Chiriac Nicolae, a declarat recurs nemotivat împotriva încheierii din 18 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea acesteia, repunerea în termenul de declararea apelului și restituirea cauzei în instanța de apel pentru examinarea apelului.

În motivare, a indicat că, examinarea cauzei în instanța de fond a avut loc în lipsa sa, iar despre hotărârea instanței de fond din 29 noiembrie 2018 a aflat de la executorul judecătoresc Iacob Miron la 26 februarie 2019.

Instanța de apel examinând cererea de repunere în termen a dat o apreciere arbitrară obiecțiilor și probele anexate la cerere. Nu a ținut cont de motivele invocate în apel și nici nu a citat legal apelantul pentru a avea posibilitate de a se expune asupra argumentelor invocate în cererea de apel.

Prin soluția emisă instanța de apel a încălcat dreptul la apărarea a apelantului și a îngrădit accesul la justiție. Cererea de repunere în termen a fost depusă cu respectarea prevederilor art. 116 alin. (4) Codul de procedură civilă.

Omiterea termenului nu se datorează culpei sale, deoarece nu a cunoscut despre redistribuirea cauzei unui alt magistrat, care examina cauza în instanța de fond, astfel că după schimbare nu am mai cunoscut despre mersul ședințelor de judecată.

În cadrul examinării cauzei de către primul judecător a solicitat, ca să fie citat prin telefon, deoarece nu recepționează corespondența de la oficiul poștal, fapt care se întâmpla, însă după redistribuirea cauzei unui alt magistrat nu mai era telefonat ca să fie anunțat despre numirea ședințelor de judecată, iar astfel, nu mai era citat legal.

În asemenea circumstanțe, recurentul consideră că, la caz a fost comisă o eroare de procedură, iar drept urmare pârâțul nu a fost citat legal.

La materialele dosarului nu sunt probe ce ar dovedi că pârâțul ar fi refuzat să primească corespondența, iar citarea publică prin prisma art. 108 din Codul de procedură civilă este contrară, abuzivă, inefficientă și neîntemeiat deoarece, reclamanta nu a dat instanței asigurări că a făcut tot posibilul pentru afla locul pârâțului.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs constată că Curtea de Apel Chișinău a emis încheierea la 18 aprilie 2019.

Conform prevederilor art.425 din Codul de procedură civilă termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Recurentul a indicat că cu încheierea instanței de apel a făcut cunoștință la 12 iunie 2019.

Cererea de recurs a fost declarată la 27 iunie 2019, respectiv în termenul prevăzut de art.425 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copieii certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Potrivit art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Examinând materialele dosarului Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate din următoarele considerente.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că, art. 6 § 1 din Convenție îi garantează fiecărei persoane dreptul de a sesiza o instanță cu orice contestație referitoare la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil.

În acest sens, a constatat că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6.1 din Convenție, include printre altele dreptul părților de a prezenta observațiile pe care le consideră pertinente pentru cauza lor.

Din examinarea actelor anexate la dosar, Colegiul reține următoarea situație de fapt.

Dispozitivul hotărârii primei instanțe a fost pronunțat la 29 noiembrie 2018.

La pronunțarea dispozitivului pârâțul Vasilachi Valentin nu a fost prezent.

La 15 martie 2019, Vasilachi Valentin a declarat apel împotriva hotărârii judecătoreiei Chișinău, sediul Buiucani din 29 noiembrie 2018.

Art. 362 alin.(1) din Codul de procedură civilă, stipulează că, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel. Alin. (3) a reglementează că, repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art.116.

Recurentul Vasilachi Valentin, declarând apel la 15 martie 2019, a solicitat repunerea în termenul de atac, relatând că termenul a fost omis deoarece dispozitivul hotărârii a fost pronunțat în lipsa acestuia, iar instanța de fond nu l-a citat legal.

Despre hotărârea instanței a aflat la 26 februarie 2019.

Colegiul consideră neîntemeiate argumentele recurentului, or în cadrul examinării cauzei în fond, Vasilachi Valentin a fost citat legal și prezent la ședințele de judecată din 5 februarie 2015, 13 februarie 2015, 28 aprilie 2015, 6 iulie 2015.

Ulterior, după parvenirea dosarului de la Centrul Național de Expertize Judiciare, în legătură cu faptul că judecătorul care a examinat cauza până la etapa respectivă nu mai activa deja în aceeași instanță, dosarul civil a fost redistribuit unul alt judecător.

Ședința de judecată a fost fixată pentru 2 octombrie 2018, iar pârâțul Vasilachi Valentin a fost citat pe aceeași adresa care a fost citat anterior și a recepționat corespondența, însă plicul a fost remis instanței cu mențiunea nereclamat.

Codul de procedură civilă reglementează la art. 102 alin. (4¹) că participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

Reieșind din norma de drept citată, argumentul precum că despre hotărârea primei instanței din 29 noiembrie 2018, a aflat deja în cadrul procedurii de executare, Colegiul îl consideră, neîntemeiat și nejustificat.

Or, Vasilachi Valentin fiind persoană interesată în soluționarea acestui litigiu urma să-și asume un rol activ și să se intereseze care este soluția luată de către instanță în cauza dată, iar în cazul în care nu este de acord, să exercite calea de atac în termenul stabilit de art. 362 din Codul de procedură civilă.

Instanța de recurs constată că, apelantul nu au prezentat instanței de apel probe în vederea motivării omiterii termenului de apel, or, în conformitate cu prevederile art.118 alin.(1) Codul de procedură civilă fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Argumentul recurentului precum că, anterior era citat prin telefon, deoarece nu recepționează corespondența, nu este unul justificativ.

Colegiul menționează că, instanța de fond a respectat prevederile legale de citare a pârâtului, fiind citat de către instanță la adresa existentă în dosar, procedura de citare a fost legal îndeplinită în instanța de fond, cu respectarea art. 102 alin. (6) din Codul de procedură civilă.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [*Golder împotriva Regatului Unit*, pct. 38; *Stanev împotriva Bulgariei* (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei*, pct. 85).

Dreptul de acces la o instanță poate fi astfel supus, în anumite circumstanțe, unor restricții legitime, cum ar fi termenele legale pentru prescripție (*Stubbings și alții împotriva Regatului Unit*, pct. 51-52), ordinele care stabilesc plata unei cauțiuni pentru garantarea cheltuielilor de judecată (*Tolstoi Miloslavsky împotriva Regatului Unit*, pct.62-67, cerința privind reprezentarea (*R.P. și alții împotriva Regatului Unit*, pct. 63-67).

Respectiv, neexercitarea oricărei căi de atac și neîndeplinirea oricărui alt act de procedură în termenul legal, atrage decăderea, afară de cazul când legea dispune altfel sau când partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei.

Astfel, dreptul de acces la o instanță poate fi astfel supus, în anumite circumstanțe, unor restricții legitime, cum ar fi termenele legale pentru prescripție (*Stubbings și alții împotriva Regatului Unit* pct. 51 -52).

Art.116 alin.(4) din Codul de procedură civilă, stipulează că repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Colegiu reține că, pentru a se putea cere repunerea în termenul de declarare a apelului, Vasilachi Valentin trebuie sa facă dovada existenței unei împrejurări mai presus de voința sa, deci a unei împrejurări care sa excludă culpa părții respective, însă se constată contrariul.

În afară de aceasta, în conformitate cu art. 56 alin. (3) și 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Cum în cauză recurentul nu a respectat dispoziții legale și nu a prezentat probe prin care să dovedească faptul că a fost împiedicat printr-o împrejurare mai presus de

voința sa să declare apel în termen, instanța de apel, corect a concluzionat despre restituirea cererii de apel declarată de Vasilachi Valentin.

Având în vedere cele expuse, încheierea din 18 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, este întemeiată și legală, fiind adoptată cu aplicarea corectă a normelor de drept procedural și urmează a fi menținută.

În conformitate cu art. 427 lit. a), 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Vasilachi Valentin, reprezentat de avocatul Chiriac Nicolae.

Se menține încheierea din 18 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Grișanina Zinovia împotriva lui Vasilachii Valentin privind încasarea prejudiciului material și moral, obligarea schimbării țevii de canalizare.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nina Vascan

Dumitru Mardari